

[Udenrigsministeren.]

stræbelserne ikke, skal de Stridigheder, som gælder retslige Spørgsmaal, underkastes Afgørelse ved den faste Domstol eller ved en særlig Voldgiftsret — i denne Henseende er Princippet i Generalakten altsaa det samme som i den fakultative Klausul. For andre Sagers Vedkommende, Interessestridighederne, findes i Kapitel III her i Forslaget den Regel, at ogsaa disse skal gaa til Voldgiftsafgørelse. Hvis hele denne Ordning træder ud i Livet med Retsgyldighed, vil det da betyde dette, at der er kommet en almindelig Forstaaelse om saadanne Stridigheders Afgørelse ved Voldgift, blot undtaget visse særlige Tilfælde, i hvilke de enkelte Stater har Ret til at tage særlige Forbehold. Det vil med andre Ord sige, at et meget stort Fremskridt vil være naaet. Da Akten er lidt uklar i nogle Henseender og maaske ikke paa alle Punkter er lige saa let anvendelig i Praksis som en Del af de særlige Voldgiftstraktater, vil det neppe betyde, at disse Voldgiftstraktater foreløbig bliver overflødige, men det vil betyde, at i de Tilfælde, hvor der ikke mellem Landene findes saadanne Voldgiftstraktater, eller hvor disse Voldgiftstraktater er af ringere Indhold end det, her er Tale om, vil Reglerne herfra træde til som de afgørende.

Denne Generalakt, der vedtoges af Folkeforbundet i 1928, har imidlertid kun faaet en ret sparsom Tilslutning. Et Land har sluttet sig helt til den, kun med Forbehold, som ikke berører Princippet; dette Land er Belgien. Dernæst er den ratificeret af Sverige og af Norge, men disse to Lande har benyttet den Adgang, som Aftalen giver, til at udelade det vigtigste Kapitel, nemlig Kapitel 3, der gælder Anvendelsen af tvungen Voldgift i Interessestridigheder. I Norge skete dette mod den paa det Tidspunkt ledende Regerings Ønske, og den nuværende Regering, der er den samme som den Gang, da denne Beslutning blev taget af det norske Storting, har paa Delegeretmødet i Aar erklæret, at den har til Hensigt at optage Kapitel 3 igen til ny Beslutning i Forventning om at kunne føre den fuldstændige Tilslutning til hele den paagældende Generalakt igennem i Stortinget, idet man mener, at den Maade, hvorpaa Begivenhederne udviklede sig i Genève i Aar, har været af en saadan Karakter, at man nu kan regne med Tilslutning dertil fra Stortingets Flertal. I Sverige har man foreløbig udeladt Kapitel 3 ud fra en Forestilling om, at disse Regler vel maatte siges at være anvendelige for Sverige overfor en stor Gruppe af Lande, medens man nærrede Betænkelighed ved at

give dem en helt almindelig Karakter, men man maa vel regne med, at naar Bevægelsen nu skrider fremad, vil Sverige ogsaa inden længe kunne tage Beslutning om at tage Kapitel 3 med.

For Frankrigs Vedkommende er Forslaget forelagt for den franske Rigsdag. Den Gang Forslaget blev forelagt, var det ledsaget af en ret stor Gruppe af Forbehold, som den franske Regering paa det Tidspunkt havde fundet ønskelige. Men under Forhandlingerne i Deputeretkamret blev paa Forslag af Flertallet — der var næsten Enstemmighed — i det udenrigspolitiske Udvalg Hovedparten af Forbehold strøget. Der blev kun det Forbehold tilbage, at man i Tilfælde, hvor man kunde anvende Folkeforbundspagtens Regler om Raadets Mægling, skulde anvende disse forud for Voldgiftsafgørelse.

Endelig blev der under sidste Delegeretforsamling givet Tilsagn om Tilslutning til denne Generalakt fra græsk Side og fra czechoslovakisk Side uden nærmere Angivelse af, i hvilket Omfang man vilde slutte sig dertil. Finland har taget Beslutning om at foreslaa Ratifikation i fuldt Omfang, Holland foreløbig med Undtagelse af Kapitel 3.

Herhjemme i Danmark har der under Forhandlingerne herom i det udenrigspolitiske Nævn, og hvor der ellers har været Lejlighed til at drøfte dette, saa vidt jeg har lagt Mærke til eller har faaet Kendskab til, ikke været nogen Tvivl om det rigtige i at godkende Generalakten i fuldt Omfang uden at undtage noget Kapitel, og i Overensstemmelse hermed udtalte Regeringen sig med Løfte derom ved sidste Delegeretmøde i Folkeforbundet.

Jeg skal endelig tilføje, at fra engelsk Side lod man i noget forsigtig Form forstaa, at det var den engelske Regerings Hensigt nu at drøfte Spørgsmaalet med de forskellige Dominions Repræsentanter med det Formaal at opnaa almindelig Tilslutning til denne Generalakt i det fulde Omfang. Det er jo et Udtryk for den dybe og afgørende Svingning, der i hele Stillingen overfor tvungen Voldgift i internationale Stridigheder er foregaaet i det britiske Verdensriges Politik, og det er vel af de Begivenheder, der er indtruffet paa dette Omraade, den mest løfterige, der er sket i Løbet af det sidste Aars Tid.

Vi for vort Vedkommende har utvivlsomt Grund til at yde vort beskedne Bidrag til, at dette Hovedprincip, for hvilket vi har været Talsmænd allerede før Folkeforbundets Tid, og som vi har taget til Orde for hver eneste Gang, der har været Lejlighed til det indenfor Folkeforbundet,